

Konsekvensutredning till förslag till nya föreskrifter om hantering av brandfarlig gas och brandfarliga aerosoler

1. Allmänt

1.1 Beskrivning av problemet och vad man vill uppnå

Myndigheten för civilt försvar har med stöd av lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor (LBE) utfärdat föreskrifter som reglerar hantering av brandfarliga varor. Föreskrifterna syftar till att säkerställa en betryggande och säker hantering av brandfarliga varor i samhället. Lagens övergripande syfte är att förebygga, hindra och begränsa olyckor samt skador på liv, hälsa, miljö och egendom som kan uppstå till följd av brand eller explosion.

Nuvarande föreskrifter om hantering av brandfarlig gas och aerosoler, MSBFS 2020:1, har identifierats innehålla bestämmelser som upplevs som otydliga. Vidare har samhällsutvecklingen medfört nya hanteringar vilket motiverar en revidering av föreskrifterna.

En identifierad samhällsutveckling är att vätgas i allt större utsträckning hanteras av fler aktörer och används närmare samhället (tankstationer, mindre lagringslösningar). Detta skiljer sig från tidigare, då vätgas främst användes i industriella tillämpningar.

1.2 Syfte och mål med regleringen

Syftet med revideringen är att:

- Förtydliga vissa av de befintliga kraven för att öka rättssäkerheten och underlätta tillämpningen.
- Anpassa föreskriften till samhällsutvecklingen, särskilt den ökade användningen av vätgas utanför industrin.

Datum
2026-04-17

Diarienummer
26-06653

- Säkerställa att samtliga anordningar som innehåller brandfarlig gas omfattas av reglering om placering.

I samband med revideringen kommer Sprängämnesinspektionens föreskrifter om tankstationer för metangasdrivna fordon (SÄIFS 1998:5) att upphävas. De krav som fortsatt bedöms vara relevanta införlivas i den reviderade föreskriften. Syftet med denna sammanslagning är att skapa ett enhetligt och överskådligt regelverk genom att samla de krav som gäller för hantering av brandfarliga gaser i en och samma författning.

1.3 Beskrivning av alternativa lösningar för det man vill uppnå och vilka effekterna blir om någon reglering inte kommer till stånd

En alternativ lösning skulle kunna vara att, istället för att införa nya föreskriftskrav och allmänna råd, enbart ge vägledning om hur befintliga regler kan tillämpas. Men ett av huvudsyftena enligt lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor (LBE) är att minska riskerna vid hantering av brandfarliga gaser. För att uppnå detta syfte och samtidigt bidra till en likvärdig säkerhetsnivå i hela landet krävs i vissa fall tydliga regler för hur brandfarliga gaser ska hanteras. Nya och förtydligade krav i föreskriften kommer att bidra till en likvärdig säkerhetsnivå över landet. Myndigheten bedömer också att det kan minska risken för att tillstånds- och tillsynsmyndigheterna i landets kommuner gör olika tolkningar och bedömningar av föreskriftens krav.

1.4 Uppgifter om vilka som berörs av regleringen

1.4.1 Berörda aktörer – Företag

Företag utgör den största gruppen som berörs av den föreslagna regleringen. Brandfarlig gas hanteras inom ett brett spektrum av verksamheter, vilket framgår av bilaga A.

De nya kraven som införs berör främst:

- företag som hanterar mobila gaslager
- företag som förvarar brandfarlig gas inomhus eller i utrymmen som kan jämföras med inomhusförhållanden.

Förändrade krav införs för:

Datum
2026-04-17

Diarienummer
26-06653

- nätbolag (företag som ansvarar för distribution av brandfarlig gas via rörledningar)
- företag som hanterar brandfarliga gaser.

1.4.2 Berörda aktörer – Privatpersoner

Privatpersoner berörs i begränsad omfattning av den föreslagna regleringen. Hantering av brandfarlig gas i hushåll sker främst i form av:

- gasolflaskor (exempelvis för grillar, husvagnar och campingutrustning)
- aerosolbehållare (sprejburkar för hushållsbruk)
- acetylenflaskor (svetsgas, i mindre omfattning)

1.4.3 Berörda aktörer – Myndigheter

Det är kommunerna som är tillstånds- och tillsynsmyndigheter för verksamheter och privatpersoner som hanterar brandfarliga varor och de kommer att beröras av den föreslagna regleringen. Kommunernas ansvar omfattar bland annat prövning av tillstånd, handläggning av ärenden och genomförande av tillsyn enligt lagen om brandfarliga och explosiva varor (LBE).

1.5 Uppgifter om de bemyndiganden som myndighetens beslutanderätt grundar sig på

Regleringen baseras på lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor (LBE). Myndigheten för civilt försvar har enligt 25 § förordningen (2010:1075) om brandfarliga och explosiva varor (FBE) bemyndigande att utfärda föreskrifter om hantering av brandfarliga varor.

I enlighet med 25 § första stycket punkt 7 FBE får myndigheten meddela föreskrifter i de frågor som anges i 36 § punkterna 5–14 LBE. Dessa omfattar bl.a. bestämmelser om hantering och kontroll av brandfarliga varor. Detta bemyndigande utgör den rättsliga grunden för den föreslagna revideringen av föreskriften.

1.6 Parallella regelverk

1.6.1 Arbetsmiljöverket

Arbetsmiljöverkets föreskrifter AFS 2023:4, AFS 2023:5 och AFS 2023:7, som bygger på EU-direktiv, gäller alltid parallellt med myndigheten för civilt försvars

Datum
2026-04-17

Diarienummer
26-06653

regler om brandfarliga gaser och brandfarliga aerosoler. Detsamma gäller föreskrifterna om hantering av brandfarlig gas på en arbetsplats som till exempel finns i AFS 2023:10, AFS 2023:11, AFS 2023:12 och AFS 2023:13. Myndigheten för civilt försvars föreskrifter om hantering av brandfarlig gas kompletterar i många fall Arbetsmiljöverkets regler för brandfarliga varor.

1.7 Bedömning av om regleringen överensstämmer med eller går utöver de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen

De nya föreskrifterna består endast av nationella regler. De föreslagna reglerna bedöms inte gå utöver de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till EU. Följande EU-förordningar och direktiv påverkar hanteringen av brandfarliga gaser:

- **Tryckkärlsdirektivet**, Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/68/EU av den 15 maj 2014 om harmonisering av medlemsstaternas om tillhandahållande på marknaden av tryckbärande anordningar,
- **Transportabla tryckbärande anordningar**, Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/35/EU av den 16 juni 2010 om transportabla tryckbärande anordningar
- **Gasanordningsförordningen** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/426 av den 9 mars 2016 om anordningar för förbränning av gasformiga bränslen och om upphävande av direktiv 2009/142/EG,
- **Maskindirektivet**, Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/42/EG av den 17 maj 2006 om maskiner och om ändring av direktiv 95/16/EG,
- **ATEX-direktiven**, Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/34/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om utrustning och säkerhetssystem som är avsedda för användning i explosionsfarliga omgivningar samt Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/92/EG av den 16 december 1999 om minimikrav för förbättring av säkerhet och hälsa för arbetstagare som kan utsättas för fara orsakad av explosiv atmosfär,
- **Aerosoldirektivet** (Europaparlamentets och rådets direktiv 75/324/EEG av den 20 maj 1975 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar beträffande aerosolbehållare.

Datum
2026-04-17

Diarienummer
26-06653

Föreskrifterna innehåller inga krav som står i konflikt med något av dessa direktiv. Detta har förtydligats särskilt i 1 kap. 1 § om tillämpningsområdet med att författningen innehåller bestämmelser om hantering av brandfarlig gas och aerosolbehållare med brandfarligt innehåll. Även i 3 § samma kapitel förtydligas att bestämmelserna riktar sig till den som ska hantera, eller hanterat, brandfarlig gas eller aerosolbehållare med brandfarligt innehåll. Föreskrifterna bedöms inte innehålla tekniska regler som är anmälningspliktiga.

1.8 Bedömning av om särskilda hänsyn behöver tas när det gäller tidpunkten för ikraftträdande och om det finns behov av speciella informationsinsatser

Föreskrifterna planeras träda i kraft den xx 2026. Samtidigt upphävs MSBFS 2020:1 samt Sprängämnesinspektionens föreskrifter (SÄIFS 1998:5) om tankstationer för metangasdrivna fordon.

Enligt en tidigare övergångsbestämmelse gäller vissa krav för rörledningar endast rörledningar som tas i bruk efter den tidigare föreskriftens ikraftträdande, dvs. efter den 1 augusti 2020. Det avser krav om dold förläggning av rörledningar inuti väggar, skydd mot skadlig påverkan från markrörelser samt krav om att rörledningar ska vara inmätta och spårbara.

Följande paragrafer träder i kraft först den 1 januari 2029:

- 2 kap. 4 §
- 2 kap. 14 §
- 3 kap. 3 §
- 3 kap. 4 §
- 5 kap. 3 § andra stycket
- 6 kap. 6 §

Övergångsbestämmelserna baseras på en uppskattning av hur lång tid det tar att genomföra åtgärder på grund av kraven, jämfört med den risk det innebär att skjuta upp respektive åtgärd.

Myndigheten för civilt försvar kommer att ge ut en uppdaterad version av handboken för yrkesmässig hantering av brandfarlig gas efter att den nya föreskriften träder i kraft. Handboken uppdateras med avseende på nya och förändrade föreskrifter och allmänna råd.

Datum
2026-04-17

Diarienummer
26-06653

Information om nya och ändrade föreskrifter samt ny handbok kommer publiceras på myndighetens hemsida. Informationsinsatser kommer att genomföras via olika informationskanaler exempelvis genom deltagande på konferenser och utbildningar för kommunen.

Kontaktpersoner

Vid frågor angående föreskrifterna eller denna konsekvensutredning, kontakta

Amanda Lövenhamn, Amanda.Lovenhamn@mcf.se, 010-240 5529

Rickard Granevald, Rickard.Granevald@mcf.se, 010-240 5415

Anders Lundberg, Anders.Lundberg@mcf.se, 010-240 5259

REMISS

Datum
2026-04-17

Diarienummer
26-06653

2. Konsekvenser

I detta kapitel finns uppgifter om vilka kostnadsrämsiga och andra konsekvenser regleringen medför för företag och privatpersoner samt för kommuner och regioner.

2.1 Konsekvenser för företag och privatpersoner

Företag och privatpersoner kommer i särskilt hög grad att beröras av de föreslagna ändringarna. Av detta skäl redovisas samtliga förändringar i krav och allmänna råd i detta stycke. Här redovisas även konsekvenserna för beslutet att upphäva vissa bestämmelser som tidigare funnits i SÄIFS 1998:5.

2.1.1 Ändrade krav

Kapitel 1 Tillämpningsområde

2 § Gasinstallationer i fordon

Det tidigare undantaget var avsett att endast undanta gasinstallationer i fordon¹ från 2 kap. 4 §, som ställer krav på att gasanordningar installeras på ett fackmässigt sätt. Anledningen var att gasanordningar i helbilsgodkända fordon redan uppfyller dessa krav, vilket gjorde ytterligare reglering onödig.

Undantaget var utformat på ett sätt som kunde tolkas att gasinstallationer i fordon undantas från hela föreskriften och därmed att hanteringen efter installation inte behöver uppfylla tillämpliga krav. För att förtydliga att så inte är fallet tas undantaget bort. Myndigheten för civilt försvar ser inget behov av att fortsätta undanta 2 kap. 4 § för helbilsgodkända fordon eftersom de kommer att uppfylla kravet på fackmässig installation.

Undantaget tas även bort då det har framkommit att gasanordningar ibland installeras i efterhand i fordon. Dessa installationer behöver omfattas av 2 kap. 4 § för att säkerställa fackmässig installation av gasanordningarna. Genom att ta bort undantaget skapas tydligare regler för säkrare installationer samt säkrare hantering av gasanordningar i fordon.

¹ Gasinstallationer i fordon kan vara utrustning som spisar, ugnar, kyl- och frysskåp eller värmeanläggningar som drivs med exempelvis gasol

Datum
2026-04-17

Diarienummer
26-06653

Kostnadsberäkning

Myndigheten för civilt försvar uppskattar att det årligen installeras gasinstallationer i 550-1 100 fordon, se tabell 1. Att säkerställa att dessa installationer utförs på ett fackmässigt sätt behöver inte nödvändigtvis innebära ökade kostnader i samtliga fall, eftersom många installationer redan idag genomförs av personer med kompetens.

Tabell 1. Uppskattning av antal ombyggda fordon per år

Typ av fordon	Uppskattat antal ombyggnationer per år	Kommentar
Foodtrucks	50-100	Liten marknad, långsam men stabil tillväxt
Campers/van	500-1000	Ökat campingintresse de senaste åren
Totalt	550-1100	

Eftersom installationerna ofta utförs av privatpersoner som vill eftermontera gasanordningar i sina fordon, eller av mindre verksamheter som bygger exempelvis foodtrucks, kan man förvänta sig att en gasinstallatör eller annan person med relevant kompetens behöver anlitas.

Merkostnaden för att säkerställa fackmässigt utförande utgörs främst av arbetskostnaden för en gasinstallatör, då rörledning och övriga materialkostnader krävs oavsett. Att dra gasledning i ett fordon uppskattas ta cirka fyra timmar för en person med fackmässig kompetens. Arbetskostnaden beräknas till 6133 kronor per installation (exklusive materialkostnader). Om man utgår från att 400–700 av installationerna redan idag utförs fackmässigt innebär detta en total kostnad på 48–98 miljoner kronor. Se förutsättningarna för nuvärdesberäkningarna i bilaga B.

Ett antal fordon kan ha byggts om sedan undantaget infördes 2020. Dessa fordon kan nu behöva justeras för att uppfylla kraven i 2 kap. 4 §, samt för att åtgärda eventuella andra brister som uppstått när installationerna tidigare omfattades av undantaget. Baserat på uppskattningen ovan rör det sig om cirka 6 600 fordon, varav ungefär 3 300 bedöms behöva få sina gasanordningar ombyggda eftersom de inte har installerats på ett fackmässigt sätt. Kostnaden per ombyggnation beräknas även här till 6133 kronor per fordon, vilket innebär en total kostnad på cirka 18-23 miljoner kr.

Datum
2026-04-17

Diarienummer
26-06653

2 § Gasinstallationer fartyg

Undantaget för gasinstallationer på fartyg har förtydligats att gälla både vid installation samt hantering av brandfarlig gas i de fall det regleras av annan författning. Ändringarna är ett förtydligande och medför inga konsekvenser eller kostnadsökningar.

2 § Ledningssystem naturgas

Undantaget har justerats av redaktionella skäl. Definitionen ”ledningssystem för naturgas” tas bort, och relevanta delar har flyttats direkt till undantaget. Syftet är att undvika att ha en definition som endast beskriver en betydelse som förekommer i undantaget.

2 § Försvarmakten

Ett nytt undantag har införts för hantering av brandfarlig gas inom Försvarmakten. Försvarmakten utfärdar egna föreskrifter för hantering av brandfarlig gas. För att undvika dubbelreglering så undantas Försvarmakten från föreskriften i de fall som de har en egen reglering av hantering av brandfarlig gas. Detta medför inga konsekvenser i praktiken.

3 § Omfattning

Följande krav har strukits.

Bestämmelserna riktar sig till den som ska hantera, eller hanterat, brandfarlig gas eller aerosolbehållare med brandfarligt innehåll.

Bestämmelserna innehåller inga produkt-, konstruktions- eller tillverkningskrav.

Föreskrifterna avser hantering av brandfarlig gas eller aerosoler och omfattar inte produkt-, konstruktions- eller tillverkningskrav. Eftersom LBE redan reglerar att lagen gäller hantering bedöms den tidigare formuleringen som överflödigt och tas därför bort ur föreskrifterna. Ändringen medför inga konsekvenser.

Kapitel 2 Allmänna krav

4 § Installation

Kravet har förtydligats genom att det nu inte bara omfattar fackmässig installation av anordningar som innehåller brandfarlig gas, utan även att dessa ska repareras och underhållas på ett fackmässigt sätt. Kravet har även skrivits om så att det gäller alla anordningar med brandfarlig gas och inte som tidigare - endast omfatta varaktigt fastsatta installationer. Installationer av samtliga anordningar ska ske på ett fackmässigt sätt. Om det gäller enklare installationer så uppfyller man kravet genom att följa tillverkarens anvisningar.

Datum
2026-04-17

Diarienummer
26-06653

För mer avancerade gasinstallationer ställs högre krav på kompetens hos de som utför reparation och underhåll. Verksamhetsutövare måste säkerställa att arbetet utförs av personal med rätt utbildning och behörighet, vilket i praktiken innebär att dokumentation, riskbedömningar och kontroll av utförda arbeten kommer behöva finnas med i det systematiska säkerhetsarbetet. Företag som hanterar brandfarlig gas kan behöva införa nya rutiner och komplettera med extra dokumentation, exempelvis vilken behörighet som reparatörer och underhållspersonal behöver ha. Om företaget använder egna reparatörer eller underhållsansvariga kan det dessutom krävas fortbildning eller utbildning för att uppfylla kravet. Det kan innebära ekonomiska konsekvenser i form av ökade kostnader för utbildning, eventuella dyrare externa tjänster då högre krav ställs. Samtidigt bidrar kravet till minskade risker för läckage som kan orsaka brand och explosion.

Redan idag uppfyller många verksamheter och företag kravet genom att underhåll och reparationer utförs på ett fackmässigt sätt. Av de uppskattade 98 125 befintliga anläggningar i Sverige som hanterar brandfarlig gas bedöms cirka 1–5 % behöva utbilda personal internt eller anlita reparatörer och underhållspersonal med högre kompetens än den som tidigare använts. Kostnaden per företag blir 2–10 kkr. Varje år uppskattas utbildningsbehovet till 0,1–0,5 % av antalet befintliga anläggningar med brandfarlig gas del med tanke att nya personer tillkommer varje år. Efter att nulägesberäkning gjorts uppskattas kostnaden ligga inom spannet 4–121 miljoner kr.

Det allmänna rådet har förtydligats och generaliserats. I stället för att ange specifika branschanvisningar rekommenderar rådet nu att man följer relevanta standarder eller etablerade branschnormer. Ändringen bedöms inte medföra några konsekvenser utan kommer skapa mer flexibilitet för verksamheter som hanterar brandfarlig gas.

9 § Placering

Idag används brandfarlig gas i många olika sammanhang, och förvaringen sker inte enbart i gascisterner eller lösa behållare (gasflaskor). För att tydliggöra att kravet på placering gäller alla anordningar som innehåller brandfarlig gas har begreppet ”andra anordningar” lagts till.

Enligt 10 § lagen om brandfarliga och explosiva varor (LBE) ska alla anordningar inrättas på ett betryggande sätt med hänsyn till risken för obehörigt förfarande, brand och explosion samt de möjliga konsekvenserna av en brand eller explosion. Anordningarna ska dessutom placeras så att motsvarande krav uppfylls i förhållande till omgivningen. Detta gäller samtliga typer av anordningar.

Kravet på placering i föreskriften är ett förtydligande av lagens bestämmelser och beskriver mer konkret vad man behöver beakta för att få en säker placering.

Datum
2026-04-17

Diarienummer
26-06653

Ändringen innebär därför ingen ny skyldighet för verksamheterna, utan syftar enbart till att göra kravet i lagen tydligare och på så sätt underlätta efterlevnaden.

Det allmänna råd som hänvisade till kapitel 2 i myndighetens handbok om hantering av brandfarliga gaser och vätskor i butiker har strukits, eftersom kapitel 2 i handboken inte längre kommer att ha status som allmänt råd.

Ett allmänt råd avseende obstruerade områden (hinder) har lagts till. Vid placering av en vätgasanordning behöver man ha ett avstånd till obstruktioner eftersom hinder kan göra att ett antänt läckage kan accelereras. När gasen passerar trånga öppningar eller möter ett hinder kan flamhastigheten och trycket öka. I värsta fall kan detta leda till en kraftig ökning av förbränningshastigheten vilket i sin tur kan medföra höga tryck och stora skador.

Det nya allmänna rådet har införts för att minska risken för allvarliga olyckor vid hantering av vätgas. Rådet innebär att det måste finnas tillräckliga fria ytor runt anordningar som innehåller vätgas för att förhindra att ett antänt läckage accelereras. Detta påverkar hur anläggningar planeras och utformas, eftersom mer utrymme krävs, vilket i sin tur kan medföra ökade kostnader. För befintliga verksamheter kan rådet innebära behov av ombyggnationer eller omplacering av omkringliggande objekt för att uppfylla säkerhetskraven. Eftersom det är ett allmänt råd kan verksamheter välja att göra på andra sätt för att förhindra att en flamfront accelereras. De flesta befintliga anläggningar antas ha omhändertagit risken i sina riskutredningar enligt 7 § LBE.

Det beräknas finnas ca 1890 befintliga vätgasanläggningar. Av dessa beräknas 170-210 behöva bygga om sina anläggningar. Kostnaden för ombyggnation av befintliga anläggningar inklusive projektering/riskutredning, markarbete, ombyggnad/ändring av gasinstallation beräknas till 90–130 kkr. Det uppskattas att det tillkommer 2–15 vätgasanläggningar per år och att merkostnaden ligger på 40-80 kkr per anläggning jämfört med nollalternativet. Kostnaden beräknas uppgå till 16-45 miljoner kr.

13 § Ventilation

Kravet på ventilation är justerat för att tydliggöra att även tilluftens placering är viktig. Syftet är att säkerställa att mindre läckage av brandfarlig gas effektivt kan ventileras bort och därmed minska risken för farliga koncentrationer. Tidigare fanns endast krav på frånluftens placering, men även tilluftens placering har stor betydelse för att uppnå en säker och effektiv ventilation.

För verksamheter kan detta innebära att befintliga ventilationssystem behöver ses över och om brister upptäcks byggas om, vilket kan medföra ökade kostnader och

Datum
2026-04-17

Diarienummer
26-06653

driftstopp under ombyggnation. Vid nybyggnation måste placeringen av både till- och frånluft planeras. Samtidigt leder kravet till en förbättrad säkerhet genom att minska risken för gasansamlingar. Kravet på att ha en ventilation som fungerar har alltid funnits. Eftersom detta är ett förtydligande medför det sannolikt endast marginellt ökade kostnader vid ett fåtal anläggningar.

Det allmänna rådet har förtydligats, och rådet om naturlig ventilation har omformulerats för att tydligt ange att det endast gäller när lösa behållare inte är sammankopplade. Om flera lösa behållare är sammankopplade kan det allmänna rådet inte tillämpas, eftersom den sammanlagda volymen då blir större och ett eventuellt läckage kan få mer omfattande konsekvenser. Detta innebär att anläggningar som hanterar sammankopplade lösa behållare inte kan använda det allmänna rådet, utan behöver genomföra en egen utredning som visar hur ventilationen ska utformas för att uppfylla säkerhetskraven. Eftersom detta är ett förtydligande bedöms de ekonomiska konsekvenserna som marginella.

15 § Obehörigt förfarande

Begreppet ”obehörig manövrering” har ersatts med ”obehörigt förfarande” för att säkerställa att brandfarliga gaser och brandfarliga aerosoler skyddas mot att obehöriga personer kan få tag i varorna eller på annat sätt olovligen använda dem på ett riskfyllt sätt. Tidigare var kravet att endast *ventiler och andra manövrerbara komponenter till anordningar ska vara skyddade mot obehörig manövrering*. Ändringen tydliggör att även byggnader och utrymmen där brandfarlig gas förvaras ska skyddas mot obehöriga. Kravet medför sannolikt endast marginellt ökade kostnader vid ett fåtal anläggningar eftersom det är ett förtydligande.

17 § Kontroller och instruktioner

Det allmänna rådet har förtydligats och generaliserats. I stället för att ange specifika branschvisningar rekommenderar det allmänna rådet nu att man följer relevanta standarder eller etablerade branschnormer. Ändringen bedöms inte medföra några konsekvenser utan kommer skapa mer flexibilitet för verksamheter som hanterar brandfarlig gas.

24 § Nätbolag

Kravet gäller nätbolag, det vill säga företag som distribuerar brandfarlig gas (vanligtvis stadsgas, naturgas eller biogas) via rörledning till fler än tio verksamheter eller hushåll. Enligt kravet måste nätbolag som levererar brandfarlig gas till kunder via rörledning förvissa sig om att kundens anordning är säker innan gasen får levereras.

Kravet har kompletterats med ett undantag som innebär att nätbolaget inte behöver förvissa sig om att förbrukarens anordning är inrättad på ett betryggande sätt med hänsyn till risken för brand och explosion när leverans sker till en tillståndspliktig

Datum
2026-04-17

Diarienummer
26-06653

verksamhet. I dessa fall blir nätägaren befriad från uppgiften eftersom verksamheten omfattas av tillstånd enligt LBE och kommunen har tillsynsansvar för hanteringen.

Den som hanterar har alltid ett eget ansvar (6 § LBE) att förvissa sig om att anordningen för brandfarlig gas är inrättad på ett betryggande sätt med hänsyn till risken för brand och explosion. Därför medför förändringen inga konsekvenser för verksamheter.

Förändringen innebär att nätbolagen får färre verksamheter att kontrollera och därför bedöms förändringen inte medföra några ekonomiska konsekvenser för dem.

För tillsynsmyndigheten medför förändringen inga praktiska konsekvenser. Det tidigare kravet uteslöt inte myndighetens möjlighet att utöva tillsyn, och den justerade lydelsen förändrar inte detta. Därför bedöms inga ekonomiska eller organisatoriska effekter uppstå.

I samband med detta har det allmänna rådet ändrats och generaliserats från att ange särskilda branschanvisningar till att rekommendera standarder eller etablerade branschnormer. Det kommer ge verksamheter mer flexibilitet att uppfylla kravet.

Kapitel 3 Lösa behållare

5, 6 och 8 §§

Paragraferna har justerats för att harmonisera med liknande krav i MSBFS 2023:2 om hantering av brandfarlig vätska, utan att innebörden har förändrats.

Ändringen medför inga kostnader.

Kapitel 4 Cisterner

I detta kapitel har redaktionella ändringar genomförts. I 1 § har ordet jämnt lagts till för att tydliggöra att cisterner ska stå på ett stadigt underlag och lasten på ytan ska vara likformigt fördelad.

I 3 § har delar av kravet flyttats till allmänt råd, eftersom dessa delar beskriver hur kravet kan uppfyllas i praktiken. Det fasta avståndet på 3 meter har tagits bort för att ge verksamheterna möjlighet att själva bedöma vilka avstånd som är lämpliga mellan flänsar och gascisterner eller gasklockor, i syfte att undvika att ett läckage värmer upp behållarna.

I 6 § som rör lastning och lossning, har kravet justerats så att definitionen överensstämmer med den som används i MSBFS 2024:10, ADR-S, vilket är det nu gällande regelverket för transport av farlig gods på väg.

Ingen av dessa förändringar bedöms påverka företag eller privatpersoner, utan syftar endast till att förtydliga reglerna.

Datum
2026-04-17

Diarienummer
26-06653

Kapitel 5 Rörledningar

3 § Förväxling av rörledningar

Om det till en gasanslutning kopplas in fel gas eller om gas vid ett felaktigt tryck kopplas in kan det leda till olyckor. För att minska risken för sådana incidenter har kravet på att förhindra förväxling av röranslutningar förtydligats.

Tidigare har kravet endast tillsett att anslutningar ska vara utformade eller märkta för att motverka risken för förväxling mellan olika gaser. Nu omfattar kravet även olika tryck. Denna förändring innebär att verksamheter kan behöva märka upp eller utforma anslutningar för olika trycknivåer. Eftersom märkning är ett alternativ innebär förtydligande av kravet inga större ekonomiska konsekvenser, förutom tidsåtgången vid uppmärkning om en verksamhet har många gasanslutningar.

Mobila gaslager på tankstationer ska både vara utformade och märkta för att motverka risken för förväxling. Det gör att verksamheterna behöver hitta anslutningar som gör att det mobila gaslagret eller tankstationen inte utsätts för högre tryck än vad det är konstruerat för. Vi bedömer att kravet inte leder till några större konsekvenser för företagen eftersom åtgärderna som följer av kravet bedöms ingå i de åtgärder som föreslås i riskutredningen.

7 § Rörledning i mark

Det allmänna rådet har förtydligats och generaliserats. I stället för att ange specifika branschanvisningar rekommenderar det allmänna rådet nu att man följer relevanta standarder eller etablerade branschnormer. Ändringen bedöms inte medföra några konsekvenser utan kommer skapa mer flexibilitet för verksamheter som hanterar brandfarlig gas.

9 § Isolerflänsar

Kravet har förtydligats till att endast omfatta större fartyg. Avsikten har aldrig varit att inkludera mindre fartyg, vilket nu klargörs genom detta förtydligande. För större fartyg innebär detta krav en lättnad då det tidigare alltid har varit krav på att ha en elektrisk isolering mellan fartygets anslutning och rörledning på land. Nu behöver en elektrisk isolering användas där det bedöms uppstå vagabonderande strömmar i samband med lossning, lastning eller bunkring. För mindre fartyg medför det inga konsekvenser, då de undantas från kravet.

Kapitel 7 Särskilda krav vid hantering av acetylen

2 § Sönderfall

Det allmänna rådet har förtydligats och generaliserats. I stället för att ange specifika branschanvisningar rekommenderar rådet nu att man följer relevanta standarder

Datum
2026-04-17

Diarienummer
26-06653

eller etablerade branschnormer. Ändringen bedöms inte medföra några konsekvenser utan kommer skapa mer flexibilitet för verksamheter som hanterar brandfarlig gas.

Allmänna råd om krav på utredning och föreståndare

Utredningskrav

Det allmänna råd som hänvisade till kapitel 2 i myndighetens handbok om hantering av brandfarliga gaser och vätskor i butiker har strukits, eftersom kapitel 2 i handboken inte längre kommer att ha status som allmänt råd. Konsekvensen av detta är att butiker inte längre får en stark myndighetsrekommendation för hur de exempelvis kan uppfylla kravet på placering enligt 2 kap. 9 §.

Kapitlet övergår i stället från att vara ett allmänt råd till att utgöra handbokstext. Detta bedöms dock inte medföra några praktiska konsekvenser, eftersom butiker fortfarande kan använda sig av rekommendationerna i handboken även om den juridiska statusen har förändrats.

Gasklockor och rötammare

Läsanvisningarna och strukturen i tabell 4 har justerats för att göra tabellen mer lättöverskådlig och användarvänlig. Förändringarna förväntas leda till att tabellen blir enklare att förstå och använda.

Förbudsskyltar

Bilagan har uppdaterats med korrekta hänvisningar till Arbetsmiljöverkets föreskrifter.

2.1.2 Upphävda krav

I detta avsnitt redovisas krav som upphävs från Sprängämnesinspektionens föreskrifter (SÄIFS 1998:5) om tankstationer för metangasdrivna fordon utan att ersättas i de nya föreskrifterna.

3.2 Skydd mot luftinträngning

Kravet på att anordningar vid metangastankstationer ska vara skyddade mot inläckage av luft och skador från undertryck kan upphävas. Kravet på skydd mot inläckage regleras i 2 kap. 3 § i de aktuella föreskrifterna.

3.3 Skydd mot våt eller förorenad gas

Kravet att tankstationen ska vara konstruerad så att det under tankning inte tillförs korrosiva ämnen till fordonstanken kommer att upphävas. Myndigheten för civilt försvar kan inte reglera vilken typ av gas verksamheten tillhandahåller till sina kunder. Däremot ska alla anordningar i tankstationen som innehåller gas vara

Datum
2026-04-17

Diarienummer
26-06653

motståndskraftiga mot den gas, de tillsatser och de föroreningar som rimligen kan förekomma, i enlighet med 2 kap. 1 § i de aktuella föreskrifterna.

3.4 Skydd mot gasutströmning

Det tidigare kravet att en tankstation ska vara konstruerad så att ingen del av tankslangen släpar i marken och att gas inte strömmar ut om ett fordon körs från tankningsplatsen utan att slangen är losskopplad upphävs. Myndigheten för civilt försvar föreskriver endast regler för hantering av brandfarlig gas och inte för konstruktioner.

2.1.3 Nya krav

2 kap. 14 § Ansamling av gas

Ett nytt krav innebär att verksamheter som hanterar brandfarlig gas måste säkerställa att eventuella läckage som kan ansamlas upptäcks innan det finns risk för brand eller explosion. Verksamheten ska vidta rimliga åtgärder för att upptäcka läckage i tid och därmed förebygga att gasen antänds. De flesta av de nuvarande verksamheterna uppskattas ha ett system för upptäckt. De flesta av de ännu ej uppstartade företagen förväntas i sina riskutredningar komma fram till att ett system för upptäckt behövs redan med de gamla reglerna. För uppskattningsvis 1–3 % av företagen behöver åtgärder vidtas med en kostnad på 5–50 kkr per företag. 0,1–0,3 % av företagen beräknas årligen få investera i någon form av system för upptäckt. Den genomsnittliga kostnaden för ett företag, oavsett om det är en direkt kostnad eller en årlig kostnad, uppskattas till 10–50 kkr. Den totala kostanden beräknas då till 24–361 miljoner kr efter att nuvärdesberäkningar gjorts.

2 kap. 18–22 §§ Krav för metangastankstation (från SÄIFS 1998:5)

Kravet att en metangastankstation inte får tas i drift eller drivas utan att ha genomgått installationskontroll, återkommande kontroll och, i förekommande fall, revisionskontroll finns idag i SÄIFS 1998:5. Dessa krav slås nu samman och uppdateras av redaktionella skäl. Ingen förändring sker av kravet och därför medför det inga ekonomiska konsekvenser.

Kapitel 3 Lösa behållare

Mobila gaslager är lager som fylls på en annan plats för att sedan placeras ut vid en verksamhet. Mobila gaslager omfattas inte av definitionen av cisterner. Dessa tillägg gör att vissa av de krav som finns för cisterner nu även ställs på mobila gaslager.

3 kap. 3 § - Lämplig placering

Det införs ett krav att mobila gaslager ska placeras på en plats som är stadig, jämnt bärande och utgörs av obrännbart underlag (ej asfalt). Det innebär att verksamheter

Datum
2026-04-17

Diarienummer
26-06653

som tar emot mobila gaslager behöver ha en uppställningsyta som uppfyller detta krav. Detta kan innebära konsekvenser för företag som idag använder asfalt eller annan brännbar yta och som behöver investera i en ny uppställningsplats. Detta innebär markarbete och anläggning av en yta i exempelvis betong, vilket kan medföra betydande kostnader och tidsåtgång.

Myndigheten för civilt försvar har tidigare lämnat vägledning om obrännbart underlag för mobila gaslager i en handbok som fanns publicerad på myndighetens webbplats mellan 2011 och 2020. Eftersom verksamheter under lång tid har förhållit sig till denna vägledning kommer kravet av de flesta inte att uppfattas som nytt.

Enligt Energigas Sverige fanns det 235 publika tankstationer och 60 icke publika tankstationer för metangas i slutet av 2024. 200 av dessa har mobila gaslager. Av dessa uppskattas ett femtiotal ha asfalt som underlag på sina uppställningsplatser och behöver riva bort den och anlägga grus eller betong. Att anlägga grus anses vara den billigaste lösningen och det scenariot används i beräkningen. I kostnaden ingår projektledning, rivning/bortforsling av asfalt samt anläggning av grus (111 271 kr per anläggning). Se rapport från Regelräknaren, Bilaga B.

Det uppskattas att det byggs 2–5 nya tankstationer per år där merkostnaden per anläggning för att bygga med ett annat underlag än asfalt uppskattas till 5–15 % av kostnaden för att bygga om ett underlag. Totala kostnaden uppgår till 3–9 miljoner kr efter att de årliga kostnaderna nuvärdesberäknas. Se förutsättningarna för nuvärdesberäkningarna i Bilaga B.

3 kap. 4 § Anslutning till jord

Anslutningspunkter för ett mobilt gaslager ska anslutas till jord innan det fylls eller töms. Det mobila gaslagret ska anslutas mot denna punkt för att minimera risken för att statisk elektricitet antänder brandfarlig gas som kan läcka ut vid sammankopplingstillfället.

Mobila gaslager som innehåller brandfarlig gas omfattas av ADR-S och behöver enligt delavsnitt 7.5.10 anslutas till jord innan tankar fylls eller töms.

Enligt Energigas Sverige fanns det 235 publika tankstationer och 60 icke publika tankstationer för metangas i slutet av 2024. 200 av dessa har mobila gaslager. Av dessa uppskattas ett tiotal behöva installera jordningsanläggning. I kostnaden ingår projektering, dokumentation av jordningsanläggning, anläggningskostnad (jordspett, ledningar mm) samt test innan idrifttagande (116 100 kr per anläggning). Kostnaden uppgår till 120 kkr.

Datum
2026-04-17

Diarienummer
26-06653

5 kap. 3 § - Förväxling av rörledningar

Ett nytt specifikt krav har införts för röranslutningar på tankstationer och fyllningsstationer för mobila gaslager. Dessa anslutningar ska vara utformade och märkta för att motverka risken för förväxling. Det innebär att när ett mobilt gaslager ska fyllas, måste fyllningsstationen ha olika kopplingar för olika typer av gaser. På samma sätt ska verksamheter som tar emot ett gaslager ha en inkopplingspunkt som skiljer sig beroende på vilken gas som ska kopplas in. Detta innebär i sin tur att mobila gaslager behöver ha olika typer av inkopplingar beroende på vilken gas de innehåller.

Branschen har, i samverkan med Energigas Sverige², utarbetat anvisningar som tydligt fastställer vilka kopplingstyper som tillämpas för metangasflak. Ett arbete pågår för att ta fram motsvarande anvisningar för vätgasflak. Anvisningarna används redan idag av branschen och är väletablerade.

Enligt Energigas Sverige fanns det 235 publika tankstationer och 60 icke publika tankstationer för metangas i slutet av 2024. 200 av dessa har mobila gaslager. Dessutom finns ca 10 tankstationer med vätgas. Det beräknas även finnas ca 200 mobila gaslager som används till industrier mm. Av dessa förväntas endast enstaka behöva byta kopplingar eftersom det finns etablerade branschstandarder.

6 kap. 6 § Förväxling slangledningar

Ett nytt, specifikt krav har införts avseende slanganslutningar vid tankstationer och fyllningsstationer för mobila gaslager. Samma principer och överväganden som redovisats ovan för rörledningar är tillämpliga även för dessa anslutningar.

2.2 Konsekvenser för Kommuner och regioner

Beskrivning av effekter för kommuner och regioner

Eftersom kommunerna utövar tillsyn och är tillståndsmyndighet enligt lagen om brandfarliga och explosiva varor får de nu ett delvis nytt regelverk att basera sin tillsyn och tillståndshantering på. Detta kommer att medföra ett behov av utbildning om de nya reglerna, instudering och till viss grad förändrade rutiner och arbetssätt. De allmänna råden tillsammans med handböckerna bör dock på lite längre sikt ge kommunerna bättre verktyg för sitt arbete än vad de tidigare föreskrifterna med tillhörande allmänna råd har gjort. Eventuella ekonomiska konsekvenser bedöms

² Branschorganisation för aktörer inom biogas, fordonsgas, gasol, naturgas, syngas och vätgas.

Datum
2026-04-17

Diarienummer
26-06653

därför på sikt vara av marginell storlek. Den administrativa påverkan bedöms som begränsad, men kräver en resursinsats för kompetenshöjning och anpassning av tillsynsmetoder. Kostnadspåverkan för myndigheterna bedöms vara marginell i förhållande till den ökade tydligheten och säkerheten som regleringen medför.

Vissa kommunala och regionala verksamheter påverkas på samma sätt som företag, t.ex. skolor, vårdanläggningar och verkstäder.

Bilaga A

Beskrivning av antalet företag som berörs, vilka branscher företagen är verksamma i samt storleken på företagen

Statistik på exakt hur många verksamheter som hanterar brandfarlig gas respektive specifikt vätgas finns inte. Även om många av dessa verksamheter är tillståndspliktiga så saknas samlad statistik kring detta. Dessutom finns många verksamheter som hanterar brandfarlig gas under tillståndspliktig mängd. Svensk näringslivsindelning 2007 (SNI 2007) har använts som utgångspunkt för sammanställningen. Myndigheten har valt ut 56 näringsgrenar där hantering av brandfarlig gas förväntas förekomma i beaktansvärd omfattning. I vissa fall har uppgifter om antal hämtats från branschorganisationer. I tabell 2 nedan följer en grov uppskattning av antalet verksamheter. Underlaget finns sist i bilagan.

Under 2024 fanns drygt 18 000 tillstånd utfärdade av de 285 kommuner som svarade på myndighetens enkät om kommunernas arbete med LBE-frågor, bland annat tillståndsgivning och tillsynsverksamhet.

Tabell 2. Antalet verksamheter med brandfarlig gas och vätgas för olika kategorier.

Verksamheter inom olika kategorier	Antal som hanterar brandfarlig gas, netto	Antal som hanterar vätgas, netto
Bagerier och mjölprodukter	20	0
Kemiindustri (papper, petroleum, kemikalier, läkemedel m.m.)	381	76
Material- och tillverkningsindustri (gummi, plast, glas, metall m.m.)	10 622	212
Kraft och värme	416	8
Avfallshantering (reningsverk, återvinning, deponier)	1 814	0

Datum
2026-04-17

Diarienummer
26-06653

Bygg- och anläggning	11 301	226
Service (butik, verkstad, drivmedel, buss)	28 191	0
Tankstationer vätgas	8	8
Tankstationer metan	260	-
Tankstationer gasol	47	-
Restauranger (även catering, centralkök)	24 479	0
Utbildningsinstitutioner (grundskola, gymnasium, högskola m.m.)	5 997	1 199
Lantbruk	13 790	0
Övriga laboratorier	800	160
Totalt	98 125	1 890

Bagerier och mjölprodukter

Gasol eller naturgas används av vissa bagerier till att värma ugnar. Gasol levereras genom rörledningar från cistern medan naturgas kommer från distributionsnät.

Kemiindustri

Brandfarlig gas används främst för förbränning inom pappers- och massaindustrin, läkemedelsindustrin och även i vissa fall i kemiska processer som plasttillverkning. Gasen levereras genom rörledningar från cistern eller distributionsnät. Här ingår även framställning av gas, t.ex. i raffinaderier.

Material- och tillverkningsindustri

Brandfarlig gas används för att smälta järn i järn- och stålindustrin, och även vid bearbetning av andra material som plast, gummi, glas, lergods och liknande. Gasol levereras genom rörledningar från cistern medan naturgas kommer från distributionsnät. Gas används också i skär- eller svetsutrustning. Då levereras gasen vanligen i gasflaskor eller gasflaskpaket. Vätgas har i viss mån börjat användas vid järn- och ståltillverkning.

Kraft och värme

Gas förbränns i gasmotorer, turbiner eller pannor för att producera elkraft eller värme. Gasen levereras genom rörledningar från cistern eller distributionsnät.

Avfallshantering

På deponier och reningsverk produceras biogas genom mikrobiell nedbrytning av organiskt material. Gasen används då till förbränning inom den egna anläggningen, distribution till annan förbrukare, för uppgradering till fordonsgas eller för injicering i naturgasnätet. På återvinningscentraler förekommer viss hantering av lösa behållare, främst använda aerosolbehållare.

Datum
2026-04-17

Diarienummer
26-06653

Bygg och anläggning

Exempel på användning av brandfarlig gas är svetsaggregat, gasolvärmare vid takläggning och asfaltmaskiner. Här används oftast gasflaskor och slangar, sällan rörledningar.

Service

I butiker säljs behållare innehållande brandfarlig gas som drivgas, t.ex. hårspray, färg och andra aerosolbehållare. Gasolflaskor säljs till campingutrustning, gasolgrillar, engångsbehållare för handbrännare och liknande. I verkstäder används gasol och acetylen till svetsutrustning. Gasol används som köldmedium till luftkonditionering i fordon, då från lösa behållare.

Tankstationer för vätgas, metan, och gasol.

Brandfarlig gas används till att tanka gasfordon som personbilar, bussar och lastbilar. Tankstationerna fylls på genom att mobila gaslager parkeras och ansluts till tankstationerna. På en tankstation komprimeras gasen innan den förs över till det tankande fordonet. LNG är dock förvätskad metan som används i vätskeform.

Restauranger

Gasol och även naturgas används huvudsakligen till gasspisar inom restaurangbranschen. För gasol används gasflaskor, vanligtvis på byggnadens utsida, med rörledningar till gasspisar. För naturgas (metan) kommer gasen från ett distributionsnät via rörledning.

Utbildningsinstitutioner

Här ingår utbildning på flera nivåer. I grundskolor används gasol till bunsenbrännare liksom på universitetslaboratorium där även vätgas kan förekomma till viss laboratorieutrustning. I de flesta fall används gasflaskor och rörledningar eller slangledningar.

Lantbruk

Inom lantbruk används svetsutrustning och ibland gasol för torkning av hö, halm eller spannmål. Där förekommer både gasflaskor med acetylen eller gasol samt gasolcisterner. Det förekommer även lantbruk där biogas produceras av gödsel.

Övriga laboratorier

Här avses laboratorier inom vården och andra fristående laboratorier som inte ingår i övriga kategorier. Brandfarlig gas används till bunsenbrännare, gaskromatografer, kemiska processer och annan laboratorieutrustning.

Datum
2026-04-17

Diarienummer
26-06653

Underlag till beräkning av antal verksamheter medhantering av brandfarlig gas

Underlagen för att räkna fram antalet verksamheter finns i tabell 3 och 4.

Tabell 3 visar verksamheter där brandfarliga gaser kan förekomma.

I tabell 4 har dessa verksamheter delats in i grupper, och det framgår hur många inom varje grupp som antas hantera brandfarlig gas. Tabellen innehåller också en kolumn som uppskattar hur många av verksamheterna som hanterar vätgas.

Tabell 3. Verksamheter där hantering av brandfarlig gas antas förekomma. (SCB 2025 företagsräkning)

Kategori	Antal
10.7 Bagerier	1527
17.11 Massatillverkning	23
19 Industri för stenkolsprodukter och raffinerade petroleumprodukter	32
20.11 Industrigasframställning	41
20.13 Tillverkning av andra oorganiska baskemikalier	42
20.14 Tillverkning av andra organiska baskemikalier	62
20.16 Basplastframställning	41
20.17 Tillverkning av syntetiskt basgummi	3
20.3 Tillverkning av färg, lack och tryckfärg m.m.	103
20.52 Tillverkning av lim	12
20.59 Tillverkning av övriga kemiska produkter	117
21.2 Tillverkning av läkemedel	131
22.1 Tillverkning av gummivaror	183
22.2 Plastvarutillverkning	1075
23.1 Glas- och glasvarutillverkning	260
23.2 Tillverkning av eldfasta produkter	22
23.3 Tillverkning av byggmaterial av lergods	16
23.4 Tillverkning av andra porslinsprodukter och keramiska produkter	932
23.5 Tillverkning av cement-, kalk- och gips	21
23.6 Tillverkning av varor av betong-, cement- och gips	627
24.1 Framställning av järn och stål samt ferrolegeringar	58
24.2 Tillverkning av rör, ledningar, ihåliga profiler och tillbehör av stål	51
24.3 Annan primärbearbetning av stål	90
24.4 Framställning av andra metaller än järn	73

Datum
2026-04-17

Diarienummer
26-06653

24.5 Gjutning av metall	82
25.2 Tillverkning av cisterner, tankar, kar och andra behållare av metall	112
25.5 Smidning, pressning, prägling och valsning av metall; pulvermetallurgi	443
25.6 Beläggning och överdragning av metall; metallegoarbeten	6094
25.7 Tillverkning av bestick, verktyg och andra järnhandelsvaror	579
25.9 Annan metallvarutillverkning	1094
29.1 Motorfordonstillverkning	181
32.1 Tillverkning av smycken, guld- och silversmedsvaror samt bijouterier	1154
35.2 Gasförsörjning; distribution av gasformiga bränslen via rörnät	99
35.3 Försörjning av värme och kyla	421
37.0 Avloppsrening	562
38.1 Insamling av avfall	777
38.21 Behandling och bortskaffande av icke-farligt avfall (deponier)	213
38.22 Behandling och bortskaffande av farligt avfall	26
38.3 Återvinning	543
39.0 Sanering, efterbehandling av jord och vatten samt annan verksamhet för föroreningsbekämpning	146
41 Byggentreprenörer	25 331
42 Anläggningsentreprenörer	4620
43 Specialiserade bygg- och anläggningsentreprenörer	83 060
45. 201 Allmän service och reparation av motorfordon utom motorcyklar	10 973
45. 202 Plåt-, lack- och glasreparationer på motorfordon utom motorcyklar	1644
45.204 Däckservice	1394
47.1 Detaljhandel med brett sortiment	8327
47.3 Specialiserad detaljhandel med drivmedel (bensinstationer)	1326
49.3 Annan landtransport, passagerartrafik	11 968
56.1 Restaurangverksamhet	28162
56.2 Cateringverksamhet	2437
85.2 Grundskoleutbildning	4399
85.3 Gymnasial utbildning	1825
85.4 Eftergymnasial utbildning	1272

Datum
2026-04-17

Diarienummer
26-06653

Tabell 4. Antal verksamheter som hanterar brandfarlig gas samt specifikt vätgas.

Kategori	Antal som hanterar brandfarlig gas, brutto	Uppskattad andel som hanterar brandfarlig gas	Uppskattad andel som hanterar vätgas
Bagerier och mjölprodukter	1 456		
Kemiindustri (papper, petroleum, kemikalier, läkemedel m.m.)	418	0,8	0,2
Material- och tillverkningsindustri (gummi, plast, glas, metall m.m.)	12 732	0,8	0,02
Kraft och värme	312	0,8	0,02
Avfallshantering (reningsverk, återvinning, deponier)	1357	0,8	0
Bygg- och anläggning	110 295	0,1	0,02
Service (butik, verkstad, drivmedel, buss)	19 586	0,8	0
Tankstationer vätgas	5	1	1
Tankstationer metan	325	0	0
Tankstationer gasol	34	0	
Mobila gaslager			
Restauranger (även catering, centralkök)	28 675	0,8	0
Utbildningsinstitutioner (grundskola, gymnasium, högskola m.m.)	2 503	0,8	0,2
Lantbruk	45 966	0,3	0
Övriga laboratorier	1 000	0,8	0,2

Datum
2026-04-17

Diarienummer
26-06653

Bilaga B

I denna bilaga presenteras rapporter från beräkningar som redovisas i konsekvensutredningen.

2 kap. 9 § Vätgas hinder

Figur 3 visar den beräkningsrapport från regelräknaren som anger totala kostnaden för undvikande av hinder kring vätgasanordningar.

Rapport

Samtliga alternativ			
Alternativ		Engångskostnad	Löpande kostnad
Ombyggnation		21 010 374 kr	0 kr

Ombyggnation			
Population	Antal	Engångskostnad	Löpande kostnad
Vätgasanläggningar	189	21 010 374 kr	0 kr
Summa:		21 010 374 kr	0 kr

Figur 1. Vätgasanordningar

3 kap. 3–4 §§ mobila gaslager - placering och jordning

Figur 4 visar den beräkningsrapport från regelräknaren som anger totala kostnaden för anläggning av grus på uppställningsplats mobila gaslager.

Datum
2026-04-17

Diarienummer
26-06653

Rapport

Samtliga alternativ			
Alternativ	Engångskostnad	Löpande kostnad	
Nytt underlag	5 563 550 kr	0 kr	

Nytt underlag			
Population	Antal	Engångskostnad	Löpande kostnad
Mobila gaslager	50	5 563 550 kr	0 kr
Summa:		5 563 550 kr	0 kr

Figur 2 Uppställningsplats mobilt gaslager

Figur 5 visar den beräkningsrapport från regelräknaren som anger totala kostnaden för installation av jordningsanläggning.

Rapport

Samtliga alternativ			
Alternativ	Engångskostnad	Löpande kostnad	
Nytt underlag	1 160 630 kr	0 kr	

Nytt underlag			
Population	Antal	Engångskostnad	Löpande kostnad
Mobila gaslager	10	1 160 630 kr	0 kr
Summa:		1 160 630 kr	0 kr

Figur 3. Jordning mobilt gaslager

Villkor för Nuvärdesberäkning

Den reella diskonteringsräntan har satts till 3,5 %. Diskonteringsränta som används föreslås i Samhällsekonomiska principer och kalkylvärden för transportsektorn: ASEK 5.2 från Trafikverket.

Datum
2026-04-17

Diarienummer
26-06653

För kostnader av engångskaraktär, exempelvis när befintliga anläggningar behöver byggas om, fördelas den totala kostnaden jämnt över de år som återstår fram till att kravet måste uppfyllas enligt övergångsbestämmelserna.

Diskontering har genomförts för en period om upp till 20 år. Detta beror på att branschen förändras snabbt och att det råder osäkerhet kring i vilken utsträckning kostnader kopplade till ett visst krav fortfarande är relevanta efter denna tidsperiod. Det är fullt möjligt att andra lösningar då har införts, vilket kan innebära att kostnaderna för det aktuella kravet inte längre kvarstår.

REMISS